

[Inger Gautier Schmit.]

skole. Jeg synes, denne udtalelse giver udtryk for en meget stor beskedenhed fra det ærede medlems side, og jeg har mine tvivl om, at det danske kirkefolk og præstestanden er enig med det ærede medlem i så henseende. Thi resultatet af denne lov bliver jo, at provsten som født medlem af skoledirektionen forsvinder, og det synes jeg ikke, det ærede medlem kan have grund til at udtrykke nogen særlig tilfredshed med, set fra kirkens side, heller ikke med, at præstens tilsynsret, som han havde efter den tidligere § 12, bliver afløst af en § 16, der tillader ham at overvære religionsundervisningen i skolerne. Jeg synes, det er tegn på meget stor beskedenhed, når det ærede medlem er tilfreds med udgangen af forhandlingerne på dette område. Jeg ved godt, at min gruppe er gået med til, at provsten ikke mere er født medlem af skoledirektionen, men jeg vil dog udtale håbet om, at man i amtsrådene vil vælge en af de stedlige provster ind, således at kirken fremdeles må være repræsenteret i skoledirektionen.

Hvad angår den nye § 16, kan jeg selvfølgelig være meget tilfreds med, at skellet mellem København og det øvrige land bliver udsløst, men jeg må udtale et ønske om, at denne § 16 må komme til at virke anderledes, end den tidligere § 12 har virket. Den blev gennemført efter meget store og svære forhandlinger, kan jeg godt sige, i 1933 under undervisningsminister Borgbjerg, og der var fra kirkens side en meget stor modstand mod denne udgang af sagen. Ikke desmindre samlede rigsdagen sig om denne § 12, der gav præsten tilsynsret i skolen, men fra undervisningsministeriet undlod man ganske at give direktiver i retning af, hvad § 12 egentlig indeholdt, og fra samtlige biskopper i Danmark undlod man også at samles om en fast opfattelse af, hvad der egentlig lå i denne paragraf. Resultatet blev, at den § 12, vi hidtil har haft, har været temmelig virkningsløs, idet de fleste præster ikke har fået direktiver, hverken fra ministeriet eller deres biskopper, og derfor ikke har vidst, hvordan de skulle forholde sig. Det er ikke få præster jeg har talt med og spurgt: Hvorfor bruger I ikke § 12, I har jo en tilsynsret? Jeg har da fået det svar: Aah nej, vi vil ikke så gerne vise

os på skolen, for så kommer vi let til at lægge os ud med lærerne. Det er en fuldkommen misforståelse fra lærernes side, når de har opfattet § 12 således, at når præsten viste sig i skolestuen, var det, fordi han ikke havde tillid til deres undervisning. Nu står der i loven, at præsten har lov til at overvære undervisningen, og det er da et minimum, når man endelig skal opretholde en forbindelse mellem kirke og skole. Jeg vil håbe, såvel at præsterne fra biskopperne får en ivrig opfordring til at benytte sig af denne ret som at den højtærede undervisningsminister overfor lærerstanden gør den forklarlig, at når præsten viser sig i skolestuen, er det ikke på grund af mistillid. Men det er jo klart, at så længe vi opretholder en folkekirke og de fleste af landets børn bliver døbt i denne folkekirke og den største del af dem endnu bliver konfirmeret der, er det naturligt, at børnene i skolen er vant til at se en præst. Jeg vil derfor meget ønske, at vi som afløsning af denne § 12, der faktisk ikke har virket heldigt på grund af manglende direktiver både fra biskopperne og fra undervisningsministeriet, får noget, som virker befriende, således at præsterne med lyst går hen i skolen og lærerne også med glæde modtager præstens besøg, fordi der derved forberedes en vis overgang til den konfirmationsundervisning, som børnene jo skal have på det tidspunkt, de går ud af skolen. Jeg vil derfor udtale håbet om, at det sidste meget lille bånd mellem kirke og skole alligevel vil vise sig så stærkt, at det kan forsvares at sige, at der endnu i Danmark er en forbindelse mellem kirke og skole.

Svend Jørgensen: Hvis der er noget lovforslag, der er blevet gennemarbejdet, synes det at være dette, men alligevel er der ingen, der er rigtig tilfreds med det — det fremgår med tilstrækkelig tydelighed af betænkningen og også af den debat, der er ført her i dag.

Jeg vil straks, for ikke at blive misforstået, sige, at jeg mener, der er meget nyttigt og værdifuldt i dette lovforslag. Jeg er f. eks. meget tilfreds med bestemmelserne om skoledirektionens sammensætning og dens beføjelser. Når direktionen nu bemyndiges til at godkende skoleplaner og planer og overslag vedrørende skolebygninger og